

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL.

Strona pozwana: Administración del Estado (administracja państwowa).

Pytania prejudycjalne

Czy przyjęte w orzecznictwie Tribunal Supremo del Reino de España w wyrokach z dnia 29 stycznia 2004 r. i 24 maja 2005 r. odmienne traktowanie roszczeń o stwierdzenie istnienia odpowiedzialności majątkowej państwa jako ustawodawcy, w przypadku gdy roszczenia te opierają się na decyzjach wydanych na podstawie ustawy uznanej za niekonstytucyjną, od roszczeń, które opierają się na decyzjach wydanych na podstawie przepisu uznanego za sprzeczny z prawem wspólnotowym jest sprzeczne z zasadami równoważności i skuteczności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 18 marca 2008 r. — Mechel Nemunas UAB przeciwko Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-119/08)

(2008/C 128/45)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najwyższy Sąd Administracyjny Litwy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mechel Nemunas UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Państwowy Inspektorat Podatkowy przy Ministerstwie Finansów Republiki Litewskiej)

Pytanie prejudycjalne

Czy pierwszą dyrektywę Rady 67/227/EWG⁽¹⁾ lub art. 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽²⁾ należy interpretować jako zakazujące państwu członkowskiemu utrzymywania w mocy i pobierania odliczeń od przychodów na podstawie litewskiej ustawy o finansowaniu programu utrzymywania i rozwoju

dróg, w postaci podatku opisanego w poprzedzającej części niniejszego postanowienia?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. L 71, str. 1301).

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-130/08)

(2008/C 128/46)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Condou-Durande)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia, w każdym wypadku, zbadania co do istoty wniosku obywatela państwa trzeciego o udzielenie azylu, który na podstawie art. 16 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 343/2003 został przeniesiony do Grecji w celu ponownego rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 343/2003;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców (HCR) zwrócił uwagę Komisji na kwestię zgodności greckich przepisów prawnych dotyczących procedury przyznawania cudzoziemcowi statusu uchodźcy z przepisami rozporządzenia (WE) nr 343/2003 w przypadku, gdy cudzoziemiec samowolnie opuszcza terytorium państwa i gdy istnieje decyzja o przerwaniu procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu.

2. Problem ten wynika z art. 2 ust. 8 dekretu prezydenckiego 61/99 (opublikowanego w FEK A' 63) z dnia 6 kwietnia 1999 r. w sprawie przerwania procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu. Przepis ten zrównuje samowolne

oddalenie się wnioskodawcy bez uprzedzenia z wycofaniem wniosku o udzielenie azylu i przewiduje przerwanie procedury rozpatrywania wniosku decyzją sekretarza generalnego ministerstwa porządku publicznego, doręczaną zainteresowanemu stosownie do procedury przewidzianej w przypadku nieznanego miejsca zamieszkania. Od decyzji tej przysługuje odwołanie tylko w przypadku, gdy wnioskodawca stawi się ponownie przed właściwymi władzami najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od dnia doręczenia decyzji o przerwaniu procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu, i po tym jak przedstawi dowody wskazujące na to, że jego nieobecność była spowodowana siłą wyższą.

3. Przejazd wnioskodawcy bez uprzedzenia z jednego państwa członkowskiego, w którym złożył on swój wniosek o udzielenie azylu do innego państwa członkowskiego stanowi klasyczny przypadek, który rozporządzenie (WE) nr 343/2003 reguluje w sposób szczególny celem zapewnienia, że wniosek zostanie rozpatrzony co do istoty przez dane państwo jako odpowiedzialne za rozpoznanie tego wniosku na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia.
4. Jednakże kombinacja wymogów określonych w art. 2 ust. 8 dekretu prezydenckiego prowadzi w praktyce do tego, że niemożliwe jest zaskarżenie decyzji o przerwaniu procedury oraz niemożliwy jest faktyczny dostęp do procedury określania statusu uchodźcy.
5. Republika Grecka przyznała, że greckie przepisy prawne mogą powodować trudności w świetle rozporządzenia (WE) nr 343/2003 i zobowiązała się do podjęcia działań w tym względzie. Tym samym zaproponowała rozwiązanie problemu poprzez przyjęcie dekretu prezydenckiego, który dokona transpozycji do wewnętrznego porządku prawnego dyrektywy Rady 2005/85/WE i określi, że sporne przepisy nie będą znajdowały zastosowania w przypadkach, w których będzie stosowane rozporządzenie (WE) nr 343/2003.
6. Równoległe złożyła zapewnienia, zgodnie z którymi będzie badać co do istoty każdy wniosek o udzielenie azylu pochodzący od osoby przeniesionej dla celów ponownego rozpoznania w ramach rozporządzenia (WE) nr 343/2003 oraz wycofa decyzje o przerwaniu, które ewentualnie zostały już wydane.
7. Komisja uwzględniła te zapewnienia ze strony Republiki Greckiej. Mimo to uważa, że nie wystarczą one do zagwarantowania pewności prawnej koniecznej do właściwego stosowania przepisów rozporządzenia do wszystkich przypadków wniosków o udzielenie azylu, a w szczególności zbadania co do istoty każdego wniosku o udzielenie azylu tak, aby rzeczywisty dostęp do procedury określania został zagwarantowany na rzecz uchodźcy.
8. Biorąc powyższe pod uwagę, Komisja utrzymuje, że w związku z nieprzyjęciem przepisów niezbędnych do zapewnienia, że Republika Grecka przystąpi do zbadania co do istoty wniosku o udzielenie azylu obywatela państwa trzeciego, wobec którego wydano decyzję o przerwaniu procedury z uwagi na jego samowolny wyjazd i który został ponownie przyjęty na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 343/2003, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tego przepisu.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Landessozialgericht — Niemcy) — Grete Schleppe przeciwko Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

(Sprawa C-60/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/47)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 27 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Stuttgart — Niemcy) — Raiffeisenbank Mutlangen eG przeciwko Roland Schabel

(Sprawa C-99/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/48)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 11 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Genova — Włochy) — Consel Gi. Emme Srl przeciwko Sistema Logistico dell'Arco Ligure e Alessandrino Srl (SLALA)

(Sprawa C-467/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/49)

Język postępowania: włoski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.